

Energipriser stiger: Dette er hyperinflation!

4. oktober (EIRNS) – (Det efterfølgende blev publiceret i *EIR European Strategic Alert.*)

Prisstigningerne på 15-30% indenfor gas og el, som er begyndt at ramme husholdninger i Europa, er en brøkdel af den dramatiske stigning i gaspriser på spotmarkedet, der er steget med 280% i år. Det er tæt på den tekniske definition af hyperinflation, hvilket er defineret som en konstant stigning på 50% om måneden.

Selvom den umiddelbare årsag til eksplosionen i energipriser er den grønne klimapolitik ('Green Deal'), som har forårsaget at producenter skifter fra kul til gas, så har den hyperinflationære dynamik været længe undervejs og havde blot brug for en mulighed for at løbe løbsk. Rigtig nok eksploderede priser på råvarer allerede for et år siden og ramte kobber, tømmer, hvede, m.m. Ligesom i dag forklarede personer fra etablissementet en sådan priseksplosion med en teori om en "ensom ulv", navnlig den forøgede efterspørgsel i forbindelse med Kinas økonomiske genoprejsning.

I dag forklarer teorien om den "ensomme ulv", at energipriserne er steget, fordi Zeus blæste mindre vind i Nordsøen, og forøgelsen i CO2-prisen gjorde kul for dyrt. Derudover nyder den slemme skurk, Vladimir Putin, at slukke for gastilførslen til Europa.

Fiaskoen med de vedvarende energier, særligt i vindkraft-afhængige Storbritannien og Tyskland, er en reel faktor, ligesom den ondsindede beslutning om at fordoble CO2-prisen for at fremme "klimaovergangen". Dog er disse blot muligheder, som de finansielle markeder er blevet tilbudt for at slippe et spekulativt overgreb løs. Hvis det rent faktisk blot handlede

om den simple markedsmekanisme, udbud og efterspørgsel, ville priserne ikke stige på en hyperinflationær måde; dette sker fordi alle priser på råvarer – inklusive CO2-kvoter, der købes og sælges som en vare – er bestemt af finansielle væddemål om de fremtidige markeder. Med andre ord, efterspørgsel for en vare mangedobles af spekulanter, som skaber en kunstig knaphed og astronomiske priser.

Det, som der er i gang, er den sidste fase af krisen i det globale finanssystem, hvilket, som Lyndon LaRouche ofte insisterede, var håbløst bankerot allerede for årtier siden. Der er kun to alternativer: Enten bryder systemet sammen gennem en kædereaktion af finansielle konkurser eller gennem en hyperinflationær eksplosion, hvis centralbankerne insisterer på at forsætte med redningspakkerne. Green Deal, eller klimaovergangen, er et forsøg på at fortsætte pengetrykningspolitikken under påskud af en klimaovergang.

I et webinar den 21. september om "Klimaideologiens økonomi og finansiering" berettede økonomiprofessorer Mario Giaccio, at en højtplaceret kilde i FN fortalte ham, at "det globale finanssystem er forældet; det er ikke muligt at 'udtrække' mere værdi, og derfor må det forandres". Hvad der sker, er "forsøget på at reorganisere verdensøkonomien finansielt ved at bruge klima som et påskud".

Denne åbne tilståelse beviser, at centralbankernes fortælling, om at inflation er en "overgang", er en løgn, og at en stigning i forbrugerpriser er planlagt for at "udtrække" værdier fra den reelle økonomi i en sidste kannibalistisk aktion. Rigtig nok er den ekspansionistiske pengepolitik ved en blindgyde med negative renter overalt i finansmarkederne, og færre og færre muligheder for at boblen kan udvide sig yderligere. Eftersom centralbankerne køber alle former for aktiver, er sågar afkast på skrotobligationer ('junk bonds') brudt sammen; finanssystemet har brug for yderligere store mængder af rov taget fra forbrugere, selskaber og skatteydere, på den ene eller anden måde for at systemet kan overleve.

Alternativet ville være en reorganisering, konkursbehandling, af det bankerotte system, hvilket den nuværende elite uforsonligt modsætter sig.

(I denne sammenhæng er tilgangen, som de kinesiske autoriteter tager til konkursen af ejendomsmæglergiganten, China Evergrande, eksemplarisk. Hvis Evergrande var et vestligt selskab, ville det høre under kategorien "too big to fail" ("for stor til at gå under") og modtage en redningspakke fra regeringen. Skatteydernes penge ville havne i spekulanternes lommer, som har købt obligationer med 14% i afkast. I stedet lader den kinesiske regering disse kreditorer gå ned og redder kun de kunder fra detailhandlen, som betalte for huse, og de vil enten få deres huse eller deres penge tilbage.)

Inflation i forbrugerpriser er ikke tilfældig: Det er blevet udvalgt af bankfolk i centralbankerne for at holde systemet i live – på den ene side ved at udpresse mere værdi fra den reelle økonomi, på den anden side ved at gennemtvinge en reduktion af den globale gæld gennem inflation. Men den store stigning i energiomkostninger rammer allerede produktive aktiviteter og truer med at knække den reelle økonomi.

Der er stadig tid at forhindre helvede i at bryde løs ved at reorganisere de globale finanser i overensstemmelse med Glass-Steagalls standard, lukke ned for finansiel spekulation, regulere de globale råvaremarkeder og sætte et genopbygningsprogram i gang, sådan som det der er blevet foreslået af LaRouche-Organisationen i deres nyeste studie, "Det kommende økonomiske mirakel i USA på Den nye Silkevej".

Den kommende mobilisering: Modstå og bekæmp den grønne 'New Deal'

25. januar (EIRNS) – EIR og Schiller Instituttet vil snart begynde at cirkulere en stærk afsløring af de finansielle oligarkers såkaldte "Green Deal"-plan, samt det strategiske modtræk med finansiering af højteknologisk udvikling til at besejre den. Denne rapport bygger på specialrapporten, som vi offentliggjorde i maj sidste år, "LaRouche-planen for genåbning af den amerikanske økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye produktive job", der stadig er den eneste fulde skitse for virkelig at vende de forfærdelige økonomiske effekter af COVID-19-pandemien, og forsvare os mod den næste.

EIR's 'Alert Service' har advaret om, at Det verdensøkonomiske Forums fem dages konference, 'Davos Agenda', der startede i dag, involverer en plan – "Great Reset" eller "Green Deal" – udarbejdet af britiske oligarker og bankfolk fra City of London, Wall Street og de største centralbanker om at forbyde "urene" moderne energiteknologier og bruge titusinder af milliarder på "nye", i realiteten primitive energiteknologier. Processen vil reducere den menneskelige befolkning, dens frihed og dens velfærd på måder, der er meget ubehagelige for milliarder af de "andre 99%". Kun inderkredsen omkring de britiske kongelige vil indrømme, at det er deres mål.

Med chok har den sydafrikanske regering måttet erfare, at dens nye kulkraftprojekter annulleres, og at den er under pres for, i indeværende årti, at lukke mange af kulkraftværkerne, der leverer størstedelen af elkraften til hele landet. Verdens største fondsforvaltningsselskab, Wall Streets BlackRock, Inc., har presset Sydkoreas førende energitekniske firma, som bygger de sydafrikanske energi-komplekser, til at opgive dem. Andre projekter i Indonesien og Filippinerne er underlagt

samme trussel. I Kenya forsvinder finansieringen til udvikling af et oliefelt, der var nøglen til en ny jernbane- og havnekorridor, der forbinder den nordlige del af landet med sine naboer. Præsidenten i Ghana kommer under hårdt pres for at droppe planerne om et atomkraftanlæg, der skulle være kernen i hans udviklingsprogram.

I London bekendtgør regeringsinstitutioner arrogant et tilbud på 1 mia. \$ til hele Afrika og Indien som compensation for nedlukning af kul og olie!

I USA er halvdelen af alle kulkraftværkerne i løbet af fem år nedlagt af BlackRocks og Sir Michael Bloombergs kampagne, "Beyond Coal", til trods for præsident Donald Trump.

I Tyskland eller USA indebærer den fortsatte indførelse af en "Green New Deal" enorme priser på elkraft, industrielt kaos, blackouts... Men i Afrika, Indien eller hvilket som helst udviklingsland indebærer det befolkningsreduktion med millioner af unødvendige dødsfald.

Den siddende britiske kongelige malthusianske prins Charles og hans hold af øko-rådgivere og bankvenner i City of London mener, at de nu, efter 30 år med "Earth Summits", Davos-konferencer og Green New Deals, endelig har fået sat et finansielt kvælergreb ind mod menneskeskaberne og de "snavsede" fossile brændstoffer og "farlige" nukleare teknologier, der har gjort det muligt for den menneskelige befolkning at vokse. De jubler over afskedigelsen af præsident Donald Trump, som var den mest magtfulde modstander af deres Green New Deal, og som trak USA ud af den økonomisk dræbende Paris-klimaaftale. Nu mener de, at regeringerne ikke vil modsætte sig dem og storfinansierne, og at "the Green Finance", som de kalder det, vil udsulte disse, de mest produktive energiteknologier, for al kapital til at eksistere. Joe Biden tager Det hvide Hus med sig ind i deres lejr.

Men vi har også gjort det klart, at denne plan kan stoppes. I

høj grad på grund af Kinas indflydelse, modsætter de asiatiske nationer sig; og det gør Putins Rusland også.

World Economic Forum udsendte et strategipapir til deres konference i denne uge, hvori det hævdede, at 30 billioner \$ i kapitalfonde har forpligtet sig til "grøn finansiering"; at forhindre investeringer i fossile brændstoffer eller atomkraft. De vil angiveligt kun investere i miljømæssige, sociale og regeringsmæssige formål – øregas! Men de indrømmede, at kun 0,8% af denne "grønne økonomi" var i Asien!

I virkeligheden fører prinsen og hans oligarker en europæisk krig imod økonomisk fremskridt rettet mod Asien og Afrika. Kinesiske banker finansierer tre fjerdedele af kulkraftprojekterne i alle udviklingslande, og alt imens dets ledere bruger sproget i Paris-klimaaf-talen, planlægger Kina stadig at producere halvdelen af sin elkraft fra kul i 2050 – med meget af den anden halvdel fra kernekraftværker. Indien og Rusland er lige så engagerede i kulkraft, atomkraft og det internationale lynprogram for fusionskraft, som Putin opfordrede til i juli 2018, samt til rumforskning og rumvidenskab.

Vi ved, hvordan denne form for udvikling kan finansieres uden nogen grønne finans- eller centralbankfolk – ved at skabe nationale bankinstitutioner efter Hamiltons principper i hvert land. Som en første opgave skal der opbygges et moderne sundhedsvæsen og et offentligt sundhedssystem i alle lande.

Vi er nødt til at kæmpe med Biden-administrationen for denne industrialiserings- og udviklingspolitik, som den uforlignelige økonom for det amerikanske system, Lyndon LaRouche, udtænkte den. Smid den store nulstilling ud. Afvis Bidens ideer om "Earth Day" -topmøder, fordi det er at spille det britiske oligarkis spil. Vi må kæmpe for en konference til at iværksætte LaRouches "Nye Bretton Woods." EIR's kommende hvidbog vil være det indledende våben i denne kamp.

Billede:Senate Democrats, CC BY 2.0, via Wikimedia Commons